

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ  
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS  
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ  
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL  
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN  
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES  
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES  
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH  
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE  
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS  
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA  
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ  
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN  
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH  
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS  
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE  
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV  
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI  
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN  
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

## KOMUNIKAT PRASOWY nr 20/09

10 marca 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-345/06

*Gottfried Heinrich*

### **NIE MOŻNA POWOŁYWAĆ SIĘ WZGLĘDEM JEDNOSTEK NA LISTĘ PRZEDMIOTÓW ZAKAZANYCH NA POKŁADZIE SAMOLOTU, JEŻELI NIE ZOSTAŁA ONA OPUBLIKOWANA**

*Rozporządzenie wspólnotowe nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nie ma mocy wiążącej, w zakresie w jakim zmierza do nałożenia obowiązków na jednostki.*

Artykuł 254 WE stanowi, że rozporządzenia są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W roku 2002 Parlament i Rada wydały rozporządzenie nr 2320/2000 dotyczące bezpieczeństwa lotnictwa<sup>1</sup>. Załącznik do tego rozporządzenia przewidywał wspólne normy podstawowe mające zastosowanie do środków bezpieczeństwa lotnictwa. Poza innymi kwestiami załącznik określał w sposób ogólny listę przedmiotów zakazanych na pokładzie samolotu, wśród których znajdowały się „Pałki: pałki metalowe pokryte skórą, pałki gumowe, kije baseballowe lub podobne przedmioty”. Rozporządzenie stanowiło również, że niektóre środki nie podlegają publikacji, a są jedynie udostępniane właściwym organom. To rozporządzenie oraz załącznik zostały opublikowane.

W kwietniu 2003 r. Komisja wydała rozporządzenie nr 622/2003<sup>2</sup> w celu wykonania rozporządzenia nr 2320/2000. Środki, o których tam mowa, zostały określone w załączniku. Załącznik ten, zmieniony w roku 2004<sup>3</sup>, nigdy nie został opublikowany, pomimo że w motywach rozporządzenia zmieniającego podkreślono potrzebę udzielenia pasażerom jasnych informacji o przepisach dotyczących przedmiotów zakazanych.

W dniu 25 września 2005 r. Gottfriedowi Heinrichowi odmówiono przejścia przez punkt kontroli bezpieczeństwa na lotnisku Wiedeń-Schwechat w związku z tym, że w jego bagażu podręcznym znajdowały się rakiety tenisowe uznane na mocy rozporządzeń wspólnotowych za przedmioty

<sup>1</sup> Rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 355, s. 1).

<sup>2</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 89, s. 9).

<sup>3</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2004 z dnia 15 stycznia 2004 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2003 ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 10, s. 14).

zakazane. Pomimo to wszedł on do samolotu, wnosząc na pokład rakietę tenisową. Pracownicy ochrony zażądali wówczas, aby opuścił on samolot.

G. Heinrich wniósł skargę do Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (niezależnej izby administracyjnej kraju związkowego Dolna Austria), żądając stwierdzenia bezprawności przedsięwziętych wobec niego środków. Sąd austriacki zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami, czy rozporządzenia lub fragmenty rozporządzeń, które nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym, mogą mieć mimo to moc wiążącą.

Trybunał przypomniał, że z art. 254 WE wynika, iż rozporządzenie wspólnotowe może wywołać skutki prawne jedynie wówczas, gdy zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym. Ponadto, nie można powoływać się wobec jednostek na akt przyjęty przez instytucję wspólnotową, zanim miały one możliwość zapoznania się z nim poprzez prawidłową publikację w Dzienniku Urzędowym. Te same zasady obowiązują w przypadku krajowych środków służących wykonaniu rozporządzenia wspólnotowego.

Trybunał stwierdził, że rozporządzenie nr 2320/2003 zmierza do nałożenia obowiązków na jednostki, w zakresie w jakim zakazuje wnoszenia na pokład samolotu pewnych przedmiotów określonych w sposób ogólny w liście załączonej do rozporządzenia.

W związku z tym, że załącznik do rozporządzenia nr 622/2003 nie został opublikowany, Trybunał nie jest w stanie orzec, czy załącznik ten dotyczy również listy przedmiotów zakazanych i czy wobec tego zmierza on również do nałożenia obowiązków na jednostki. Nie można jednakże wykluczyć, że tak rzeczywiście jest. Okoliczność, że rozporządzenie zmieniające rozporządzenie nr 622/2003 wskazuje w swych motywach, iż konieczne jest sporządzenie zharmonizowanej, powszechnie dostępnej listy wskazującej oddzielnie przedmioty zakazane, oznacza, że lista załączona do rozporządzenia nr 2320/2002 została faktycznie zmieniona. W każdym razie ewentualne zmiany listy przedmiotów zakazanych nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Następnie Trybunał stwierdził, że lista przedmiotów zakazanych nie wchodzi w zakres żadnej z kategorii środków i informacji, które są kwalifikowane jako poufne i które nie są publikowane zgodnie z rozporządzeniem nr 2320/2002. W związku z tym Komisja nie była uprawniona do zastosowania reżimu poufności w zakresie dotyczącym środków dostosowujących listę. Z powyższego wynika, że gdyby rozporządzenie nr 622/2003 rzeczywiście dostosowywało wskazaną listę przedmiotów zakazanych, prowadziłoby to w sposób konieczny do jego nieważności w tym zakresie.

**Trybunał doszedł do wniosku, że załącznik do rozporządzenia nr 622/2003 nie ma mocy wiążącej, w zakresie w jakim zmierza do nałożenia obowiązków na jednostki.**

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.*

*Dostępne wersje językowe: BG, ES, CS, DE, EN, EL, FR, HU, IT, NL, PL, PT, SK, SL, RO*

*Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału*

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-345/06>*

*Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.*

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z*

*Ireneuszem Kolowcą*

*Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS „Europe by Satellite”,  
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,  
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249  
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*